

16. STUDIJA

ZAVRŠNE MISLI

Naša dužnost spram istine—Cijena, vrijednost i korist od toga

U prethodnim smo poglavljima vidjeli da i svjetlo prirode i ono od otkrivenja jasno pokazuje činjenicu da je inteligentan, mudar, svemoguć i pravedan Bog Stvoritelj sviju stvari, i da je on vrhovni i pravovaljani Gospodar svega; da su sve stvari i žive i nežive podložne njegovom upravljanju; i da je Biblija otkrivenje njegove osobnosti i planova u onoj mjeri u kojoj mu je bilo po volji otkriti to ljudima. Iz toga smo naučili da premda zlo sada dominira među nekima od njegovih stvorenja, ono će postojati samo ograničeno vrijeme i u ograničenom omjeru, i s njegovim dopuštenjem zbog mudrih ciljeva koje on ima u vidu. Također smo naučili da premda tama sada pokriva zemlju i gusta tmina narode, ipak će Božje svjetlo u određeno vrijeme raspršiti svu tamu, i cijela će zemlja biti ispunjena s njegovom slavom.

Mi smo vidjeli da je taj veliki plan zahtijevao do sada doba za svoje ostvarenje, i da će još jedno doba biti potrebno za njegovo dovršenje; i da je tijekom svih proteklih vjekova, kada je izgledalo kao da je Bog naizgled gotovo zaboravio svoja stvorenja, njegov plan za njihov budući blagoslov nastavio tiho ali veličanstveno sa svojim radom, premda su tokom svih tih doba tajne njegovog plana bile mudro skrivene od ljudi. Također smo vidjeli da će dan ili doba koje sada već sviče svijetu biti sudnji dan svijetu, i da su sve prethodne pripreme

bile u svrhu davanja čovječanstvu u cijelini što je moguće povoljniju priliku, kada će, kao *pojedinci* biti stavljeni na sud za vječni život. Tokom dugog razdoblja od šest tisuća godina rasa se uvelike razmnožila i njihovi udarci i patnje pod vladavinom zla dali su im iskustvo koje će im uvelike koristiti kada im bude bilo suđeno. I premda je ljudskoj rasi kao cjelini bilo dopušteno da pati šest tisuća godina, ipak oni su kao pojedinci išli svojim pravcem samo nekoliko kratkih godina.

Vidjeli smo da dok je rasa prolazila kroz svoju potrebnu stegu, u određeno vrijeme Bog je poslao svog Sina da ih otkupi; i dok masa čovječanstva nije prepoznala Otkupitelja u njegovom poniženju pa da bi onda vjerovali da je Gospodinov Pomazanik došao spasiti ih, ipak između onih čija su srca bila okrenuta k Bogu, i koji su vjerovali njegovim obećanjima Bog je tijekom tih prošlih doba izabirao dvije grupe da prime časti njegovog kraljevstva – časti da imaju udjela u izvršavanju njegovog plana. Te dvije izabrane grupe, kao što smo vidjeli sačinjavat će dvije faze Kraljevstva Božjeg. Od proroka učimo da će to kraljevstvo uskoro biti uspostavljeno na zemlji; da će pod njegovom mudrom i pravednom upravom svi narodi na zemlji biti blagoslovljeni sa najpovoljnijom prilikom da se pokažu dostojnima vječnog života; da će kao rezultat njihovog otkupljenja dragocjenom krvlju Kristovom biti nasut veličanstveni put svetosti; da bi otkupljeni od Gospodina (cijelo čovječanstvo – Hebr. 2:9) moglo hoditi njime; da će to biti javni put učinjen relativno lakim za sve koji iskreno žele postati čisti, sveti; i da će svi kamenovi spoticanja biti sklonjeni, i sve zamke, zavodjenja i klopke bit će uklonjene i blagoslovljeni će biti svi oni koji krenu njime prema savršenosti i vječnom životu.

Očito je da taj sud ili vladavina, ne može početi dok Krist, koga je Jehova imenovao Sucem i Vladarem svijeta, ponovno ne dođe – ne u poniženju, nego u moći i velikoj slavi: ne da opet otkupi svijet, nego da sudi (vlada) svijetu u pravednosti. Suđenje ni u kom slučaju ne može početi sve dok je sudac na sudačkoj klupi a sud ima zasjedanje u određeno vrijeme, premda prije tog vremena može biti veliki pripremni rad. Tada će Kralj sjesti na prijestolje svoje slave, i prednjim će se okupiti svi narodi, i on će im suditi tijekom tog doba prema njihovim djelima, otvarajući im knjige Biblije i ispunjavajući zemlju sa spoznajom o Gospodu. Prema njihovom vladanju pod svom tom milošću i pomaganju, on će odlučiti tko je od njih dostojan vječnog života u dobima slave i radosti koja dolaze. (Mat. 25:31; Otkr. 20:11 – 13)

Tako smo vidjeli da je drugi Mesijin dolazak, da uspostavi svoje kraljevstvo na zemlji, događaj u kojega sve klase ljudi mogu imati nadu, događaj koji će, kad ga se u potpunosti razumije, donijeti radost i veselje svim srcima. To je dan kada Gospodinovo „malo stado“ posvećenih svetaca ima najveći razlog za radovanje. To je radostan dan kada zaručena djeвица Crkva s radošću postaje nevjesta, Janjetova žena; kada izlazi iz pustinje naslonjena na rame svog Ljubljenog, i ulazi u njegovo slavno nasljedstvo. To je dan kad prava Crkva, proslavljena sa svojom glavom, biva obdarena sa božanskim autoritetom i moći i počinje veliko djelo za svijet, rezultat kojega će biti potpuna obnova svega. To će biti radostan dan i za svijet kada će veliki protivnik biti vezan, kada će okovi koji su držali ljudsku rasu oko šest tisuća godina biti slomljeni i kada će spoznaja o Gospodu ispuniti cijelu Zemlju kao što vode prekrivaju mora.

Spoznaja o svemu tome, i dokazi da su te stvari blizu, čak pred vratima, trebala bi imati snažan utjecaj na sve, ali posebno na posvećenu Božju djecu, koji teže za nagradom božanske prirode. Mi potičemo takve, dok su upravili svoje glave radujući se, znajući da se približava njihovo izbavljenje, da odlože svaki teret i prepreku i da ustrajno trče trku koju su započeli. Gledaj dalje od sebe, i svojih neizbježnih slabosti i nesavršenosti, znajući da su takve slabosti u potpunosti pokrivene zaslugama otkupnine koju je dao Krist Isus, naš Gospodin, i da su naše žrtve i samoodricanja prihvatljive Bogu kroz našeg Otkupitelja i Gospodina – jedino tako. Imajmo na umu da nam je snaga koja nam je dovoljna postati pobjednicima a koju nam je Bog obećao, pružena u njegovoj Riječi. To je snaga koja proizlazi iz *spoznaje* njegove osobnosti i planova, te o uvjetima kroz koje možemo imati udjela u njima. Petar se tako izražava govoreći: „Punina vam milosti i mira *po spoznaji* Boga i Isusa, Gospodina našega! Doista, *po spoznaji* njega, koji nas pozva slavom svojom i krepošću, božanska nas je snaga njegova obdabila svime za život i pobožnost. Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi umakavši pokvarenosti koja je u svijetu zbog požude.“ (2. Pet. 1:2 – 4)

Međutim steći tu spoznaju i tu snagu, kojom Bog želi opskrbiti svakog trkača za nebeskom nagradom, zacijelo će ispitati iskrenost vaših zavjeta posvećenja. Ti si posvetio sve svoje vrijeme, sve svoje talente Gospodu; sada je pitanje koliko od toga daješ? Jesi li još uvijek spreman prema svom zavjetu posvećenja, odustati od svega? – odreći se svojih planova i metoda, i svojih i drugih teorija i prihvatiti Božji plan i put i vrijeme za izvršavanje njegovog velikog djela? Da li si

to spreman činiti po cijenu zemaljskih prijateljstava i društvenih veza? Da li si spreman iskupiti vrijeme od drugih stvari kako bi ispitao te slavne teme toliko bliske srcu istinskih posvećenih, sa izvjesnom spoznajom da će te to koštati tog samoodricanja? Ako sve nije posvećeno, ili ako si kada si davao sve Gospodu mislio samo na pola, tada ćeš žaliti zbog vremena i napora potrebnih za istraživanje njegove riječi kao skrivenog blaga, kako bi tako stekao snagu potrebnu za sve kušnje vjere svojstvene sadašnjem (svanuće Milenija) vremenu više od bilo kojeg drugog.

Ali nemoj misliti da će davanje svega završiti sa davanjem potrebnog vremena i snage za ovo proučavanje: neće. Iskrenost tvog žrtvovanja sebe biti će u potpunosti ispitana, i pokazat će da li si dostojan ili ne članstva u tom „malom stadu“, pobjedničke Crkve, koje će primiti časti kraljevstva. Ako uznastojiš oko Riječi Božje, i primiš njezine istine u dobro, iskreno i posvećeno srce to će začeti u tebi takvu ljubav prema Bogu i njegovom planu, i takvu želju za reći radosne vijesti, propovijedati evanđelje, da će to potom postati zaokupljajuća tema u životu; i to te neće samo odvojiti od svijeta i od mnogih nominalnih kršćana, *u duhu*, nego će to voditi do potpunog odvajanja. Oni će misliti da si ti neki čudan i izolirat će te od svog društva, i bit ćeš prezren i smatran ludim zbog Krista; oni ne poznaju nas, isto kao što nisu poznavali ni Gospodina. (2. Kor. 4:8 – 10; Luka 6:22; 1. Ivan. 3:1; 1. Kor. 3:18)

Jesi li spreman nastaviti slijediti upoznavanje Gospoda kroz dobar i loš izvještaj? Je li spreman ostaviti sve, i slijediti ga kako te god on usmjeravao kroz svoju Riječ? – ignorirati želje prijatelja, isto tako kao i svoje želje? Nadamo se da će mnogi od posvećenih koji čitaju ovaj svezak njime biti Toliko oživljeni na svježu revnost i vatrenost duha, kroz jasnije

shvaćanje božanskog plana, da će biti u stanju reći, „Milošću Božjom Ja ću nastaviti upoznavati i služiti Gospodu, kakva god žrtva bila uključena.“ Poput plemenitih Berejaca (Djela 17:11) neka se takvi studiozno postave da si dokažu ono što je bilo predstavljeno na prethodnim stranicama. Dokaži si to, ne putem proturiječnih ljudskih tradicija i učenja, nego jednim ispravnim i božanski ovlaštenim standardom – Božjom vlastitom Riječju. Da bi smo olakšali takvu istragu citirali smo toliko mnogo biblijskih redaka.

Bit će beskorisno pokušati ovdje iznesen božanski plan uskladiti sa mnogim prethodno držanim idejama navodno biblijskima, premda ih se nije dokazalo kao takvima. Bit će primjećeno da je božanski plan potpun i skladan u sebi sa svakim svojim dijelom, i da je u savršenoj harmoniji sa osobnošću koju Biblija pripisuje njegovom velikom Autoru. To je nevjerojatan prikaz mudrosti, pravde, ljubavi i moći. On nosi sa sobom vlastiti dokaz o nadljudskom planiranju, što je preko onog što bi čovjek mogao izumiti, i gotovo preko ljudske mogućnosti shvaćanja.

Nesumnjivo će se pojaviti mnoga pitanja o različitim točkama prema planu koji je ovdje predstavljen tražeći odgovore i riješenja. Pažljiv i temeljit Biblijski studij riješit će mnoga od njih odmah; i svima možemo s pouzdanjem reći da nijedno pitanje koje postavite nema razloga da ostane neodgovoreno, u potpunosti u skladu sa gledištima koja su ovdje predstavljena. Naredni svesci razrađuju različite grane tog jednog plana, razotkrivajući sa svakim korakom nenadmašan sklad s kojim se jedino *istina* može hvaliti. I treba biti poznato da nijedan drugi sistem teologije ne tvrdi, a nisu niti pokušali uskladiti u sebi *svaki* Biblijski izvještaj; međutim mi ne možemo tvrditi ništa manje od toga za ova gledišta. Ovaj sklad ne samo s Biblijom,

nego i sa božanskom osobnošću i sa posvećenim Zdravim razumom, mora privući pažnju već savjesnog čitatelja, i ispuniti ga sa strahopoštovanjem, isto tako kao i s nadom i pouzdanjem. Zaista je to čudesno, a što bi smo i očekivali od ISTINE, i Božjeg beskonačno mudrog i dobrotvornog plana.

I dok se Biblija s ove točke gledišta otvara, razotkrivajući čudesne stvari (Psal. 119:18), svjetlo sadašnjeg dana koje rasvjetljava različita učenja i tradicije utječe na njih sasvim suprotno. Oni su prepoznati čak od svojih obožavatelja kao nesavršena i deformirana, pa su stoga znatno ignorirana; i premda ih se još uvijek podržava rijetko se pojavljuju kao razrađena, zbog samog srama. Sramota koja se pridaje tim ljudskim učenjima i tradicijama širi se na Bibliju, za koju se pretpostavlja da podržava te deformacije misli kao božanskog porijekla. Stoga sloboda s kojom različiti napredni mislioci, tako nazvani, počinju negirati različite dijelove Biblije smatra nepodesne za njihove stavove. Kako je stoga upečatljiva Božja providnost, koja u to isto vrijeme otvara pred svojom djecom taj uistinu slavan i skladan plan – plan koji ne odbacuje ni jedan, već usklađuje svaki dio i pojedinost iz njegove riječi. Istina, kada je vrijeme za to, postaje *hranom* za kućanstvo vjere, kako bi njome mogli rasti. (Mat. 24:45) Tko god dolazi u kontakt sa istinom, shvaćajući njen karakter, ima time i odgovornost s obzirom na nju. Ili ju se treba prihvatiti i postupati po njoj, ili odbaciti ili prezreti. Ignorirati ju ne oslobađa nas odgovornosti. Ako ju mi sami prihvatimo, imamo odgovornost PREMA NJOJ također, zato što je ona za SVO kućanstvo vjere; i svatko tko ju prima postaje njen dužnik, i, ako je vjeran upravitelj, mora je dijeliti s drugim članovima Božje obitelji. Neka tvoje svjetlo svijetli! Ako opet postane tama, kako li će velika biti ta tama! Podignite svjetlo! Podignite standard za narode!

Božansko tkanje

„Pogledaj tajnovitog tkalca kako sjedi
 Visoko na nebesima – a pod njim tkalački stan.
 Poluga ide gore dolje.
 Za mrežu, svjetska mračna doba,
 Za potku, za kraljeve i mudrace.
 Uzima plemiće i njihove mudrace,
 Uzima sve stanice i sve faze.
 Prijestolja su cijevke u njegovom stroju.
 Vojske bježe i spasavaju se –
 Mreža u potku mora teći:
 Gore pa dolje narodi idu!
 Voljom Tkalca oni će otići!

„Mirmo vidi tajnovitog Tkalca
 Svojim vozilom ide tamo-amo;
 Usred buke i divlje zbunjenosti,
 Dobro Tkalac čini se zna
 Što je čiji pokret, i komešanje,
 Što je čije spajanje, i zbunjenost
 Veliki rezultat će pokazati!

„Slavnog li čuda! Kakvog li tkanja!
 Do sljepila, preko vjerovanja.
 Takvo nešto nijedno legendarno doba ne zna.
 Samo vjera može vidjeti tajnu,
 Kako po hodnicima povijesti,
 Gdje su noge mudraca stupale
 Najljepša najpravednijim očima
 Veličanstvena tajnovita vrpca leži!
 Mekana i glatka, i uvijek se širi,
 Kao da je stvorena za andeosko tkanje –
 Čupavi krugovi nikad dodirnuti:
 Svaki lik ima svoje pokrivače,
 Svjetlije oblike i nježnije odsjaje,
 Svatko prosvijetljen – kakva zagonetka!
 Od križa koji ukrašava sredinu.

„To je riječ – neki je odbacuju –
 Da svi njezino svjetlo odražavaju;
 Da se daju vrpce
 Od sunca što na nebu sjaji!
 U to se vjeruje – od svih vjernika –
 Da sam veliki Bog tka,
 Iznoseći svjetsku mračnu tajnu,
 Na svjetlo vjere i povijesti;
 I kao što se mreža i potka smanjuju
 Dolazi veličanstveni i slavni završetak,
 Kada započinju Zlatna doba,
 Davno prije prorečena od vidjelaca i mudraca.“